

lede Driften af sit Apotek. Han maa ikke bortforpagte eller uden Justitsministeriets Samtykke paa anden Maade overdrage Driften til andre". Det kan jo ikke være Meningen, at han under ingen Omstændigheder maa bortforpagte det, men naar han har Justitsministeriets Samtykke, maa han overdrage Driften til andre. Meningen skulde jo være den, at han ikke uden Justitsministerens Samtykke maa bortforpagte det eller paa anden Maade overdrage Driften af det. Jeg regner det for en Selvfølge, at det vil blive rettet inden tredie Behandling.

Det, der imidlertid har bragt mig til at tage Ordet, er Lovforslagets § 19, hvor der findes et Generalforbud mod Reklamering med Medicin o. s. v. Jeg er ingen Ven af Reklamering, men jeg er en Ven af borgerlig Frihed, og lidet kan det nytte, at en Mand har Varer, naar han ikke tør tilbyde dem til Salg. Hvis man gav mig en Ejendom, som jeg maatte sælge, men forbød mig at bekendtgøre, at jeg vilde sælge den, hvor skulde jeg da faa en Køber fra? Dette er en Indgriben i den borgerlige Næring af en saa general Natur, at vi her i Tinget skal se paa den med megen Opmærksomhed. Vi skal være meget forsigtige med at lægge Baand paa Næringslivets Frihed. Vi har saamænd i de forløbne Aar gjort det tidt nok; lad os nu se, at tage os i det. Der staar i § 19: „Uden Sundhedsstyrelsens Tilladelse er det forbudt“ o. s. v. Hvem er Sundhedsstyrelsen, siden man saaledes gør den til absolut Diktator med Ret til at bestemme over andre næringsdrivendes og hæderlige Borgeres Velfærd og Forretning? Hvem er det? Ja, jeg gaar ud fra, at det er hæderlige Mænd og Mænd, der kan deres Fag; men jeg gaar ud fra, at de selv er næringsdrivende, og jeg ømmer mig ved at nære Beundring for Repræsentation gennem næringsdrivende. Jeg ved nok, at i Grundlovsspørgsmaalet var det for 3 Maaneder siden godt Latin i visse Kredse her i Landet, at man skulde have en sagkyndig Repræsentation gennem Erhvervsorganisationerne; men da den saa skulde frem og Barnet skulde fødes, viste det sig jo, at det var et Vindæg. Det gaar ikke saa let. Sundhedsstyrelsen, Videnskabernes Selskab, Videnskabernes Akademi og alt det er den højeste Sagkundskab, d. v. s., det er den højeste officielle Videnskab. Men ved Siden af den højeste officielle Videnskab findes der dog ogsaa en anden Videnskab. En Mand som Finsen f. Eks.; der er dog ingen, der kan nægte, at det

var en ganske hæderlig dansk Medborger. Han har ikke gjort det danske Navn nogen Skam; han har heller ikke gjort Lægevidenskaben nogen Skam. Men han naaede aldrig at blive Medlem af den danske Sundhedsstyrelse. Han naaede aldrig at blive Medlem af det danske Videnskabernes Selskab eller sligt. Nej, paa ingen Maade, han naaede slet ingen videnskabelig Udmærkelse herhjemme. Han var medicinsk Kandidat med 2den Karakter og gjorde Opfindelser og medicinske Opdagelser, hvormed han satte Verden i Forbavselse, og hvorved han tillod sig at helbrede Mennesker paa en Maade, der var ganske udenfor Sundhedsstyrelsens Ordinerings. Ja, det tillod han sig, og andre Folk hædrede ham, og da andre Folk havde hædret ham, fulgte vi deres Eksempel, og saa hædrede vi ham ogsaa baade ved det ene og det andet. Særlig har vi hædret ham herhjemme, ogsaa ad ikke officiel videnskabelig Vej, idet behjertede Mænd, som baade havde Penge og videnskabelig Kundskab og Interesse, satte ham i Stand til at kæmpe for sin Sag og kæmpe sin Lægemetode frem. De Mindestøtter, vi har sat om ham, kan der være forskellige Meninger om med Hensyn til Skønhed eller ikke Skønhed; men de staar der, og de vil bringe hans Navn frem til Efterverdenen, rigtignok i en mindre Grad, end han selv har sørget for det gennem sin uofficielle Videnskab. Nej, vi skal være forsigtige med at gøre nogle statsanerkendte videnskabelige Selskaber til eneste Dommere over deres Medmenneskers Velfærd.

Jeg er, som sagt, ikke nogen Ven af Reklamering, men det kan være nødvendigt, naar man har noget paa Hjerte, at udtale det gennem Pressen eller gennem et Skilt. Det kan være nødvendigt, naar man har noget at skulle have sagt, og det er ogsaa nødvendigt, naar man har noget at skulle have solgt, da at lade andre Mennesker det vide. Hvad vil det nu sige, hvis man giver nogle Folk Hals- og Haandsret over en ærlig Borger, en ærlig Forretningsmands ærlige Reklamering? Lad os nævne et Eksempel. En Mand har til Salg en Ejendom, der ligger mellem Taastrup og Hedehusene. Han indrykker et Avertissement i „Berlingske Tidende“: En smukt beliggende Ejendom er til Salg. Straks har han paa Halsen Akademiet for de skønne Kunster: Du er en Snyder; som du reklamerer der; mellem Taastrup og Hedehusene er der ingen Skønhed, altsaa kan din Ejendom heller ikke ligge skønt; det er der landskabelig set grimme Plet i hele Danmark. Eller vi har en